

ΡΑΜΠΙΑΓΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ

Ἐν Ἀθήναις φράγκα 10. — Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις φράγκα 11

Ἐν τῇ ἐξωτερικῇ φράγκα χρυσά 15.

Τιμᾶται λεπτῶν 10

Τιμᾶται λεπτῶν 10

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΘΩΝΑ ΤΟΥ 1854

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ κ. Π. Κυριακοῦ περὶ ἀνεγέρσεως ἀνδριάντος εἰς Αὐτόν.

Χλωμό, χλωμό τὸν Ὅθωνα
Μοῦ φάνηκε πῶς εἶδα
Μὲ φουστανέλλ' ἀγωνιστοῦ
Καβάλλα στ' ἀλόγῳ του,
Τὸν εἶδα στὸ παλάτι του,
Ἐστὴν πρώτη του πατρίδα,
Ἐσπαθωμένο βασιλεῖα
Νὰ κράζη στὸ λαό του:
— Ἐμπρός, παιδιά! Ν' ἀδράζη μιὰ
Γαλάζια μας σημαία
Καὶ παλληκάρια γύρω του
Χιλιάδες νὰ φυτρώνουν,
Νὰ χύνωνται μέσ' ἐστὴ φωτιά
Γιὰ τὴ μεγάλ' ἰδέα
Καὶ, ὅπου μισοφέγγαρο
Σταυρὸ ν' ἀναστηλώνουν.
Τί ὄνειρο! Ὁ Βαυαρὸς,
Ὁ Βαυαρὸς ἐκεῖνος,
Ἕλληνας, πρὶν ἀκόμα βρῆ
Πατρίδα ἐστὴν Ἑλλάδα,
Δάφνη διφοῦσε νὰ φανῆ
Ποθοῦσε Κωνσταντῖνος,
Μᾶταν ἡ δάφνη μας γι' αὐτόν
Γεμάτη φαρμακάδα!

✦

Μὲ τὴν ἀρκούδα τοῦ Βορριά
Τὴ φοβερὴ ἀρκούδα
Ποῦ κάπου, κάπου ἄξαφνα
Τὰ νύχια της τινάζει,

Ἀπὸ τὴ σάρκα τῆς Τουρκίας
Ἐσοχᾶ μιὰ πελεκούδα,
Καὶ πάλι, μέσα σὲ σπηλιὰ
Ἐστὰ κρούσταλλα λουφάζει,
Μὲ τὴν ἀρκούδα τέσσερα
Παλεύανε θερία,
Καὶ μιὰ νύχτ' ἀξέχαστη
Τὰ πρῶτα παλληκάρια,
Ποῦ μὲ τὴν πάλα ξέρανε
Νὰ γράφουν ἱστορία,
Σταυραετοὶ ἐστὸ πέταμα
Καὶ ἐστὴν καρδιά λειοντάρια,
Ὁ Χατζηπέτρος, Βότσαρης,
Τζαβέλας, Λεωτσάκος,
Πετροπουλάκης, Κάσκαρης
Καὶ Ζέρβας κ' ἄλλοι, κ' ἄλλοι,
Ποῦ τὰ κορμιὰ των σκέπασεν
Αἰώνια ὁ λάκκος
Μὰ τὴν ἀθανασία των
Ἡ ἱστορία φάλλει,
Ὅλοι αὐτοὶ μαζώχτηκαν
Μιὰ νύχτα ἐστὰ Πατήσια
Κι' ἐφύλαγαν τὸν Ὅθωνα
Νὰ ῥθῆ νὰ τοὺς μιλήσῃ,
Νὰ δώσῃ πρόσταγμα «ἐμπρός!»
Ἐμπρός!» παλληκαρίσια
Κι' εὐθύς γιὰ τ' ἄγια χῶματα
Μαζῆ τους νὰ κινήσῃ. (*)

(*) Ἱστορικώτατον.

Τὸν βλέπετε τὸν Ὄθωνα;
 Αἶ! ποῖος τὸν ξεχωρίζει,
 Ποῖος λέει πῶς εἶναι Βαυαρὸς,
 Μ' ἐκείνη τῇ φωνῇ του;
 Ἡ φουστανέλλα του, θαρρεῖς,
 Ἄρματωλὸ μυρίζει
 Καὶ αἷμα τούρκικο διψᾷ
 Τὸ δαμασκί σπαθί του
 Ὅλος καρδιά, τὸ σύνθημα
 Ὁ βασιληᾶς τοὺς δόνει
 Καὶ τῇ σημαία τους φιλεῖ(*)
 Φιλεῖ τὸ μέτωπό τους
 «Ἐμπρός! τοὺς κράζει,
 «Πέρασαν οἱ δειλιασμένοι χρόνοι
 «Κι ἐγὼ γοργὰ εἶπα σύνορα
 «Θὰ φθάσω μὲ τοὺς πρώτους.
 «Ἡ λευθεριά εἶ ἀδέρφια μας
 «Ἡ ὄλοι νὰ χαθοῦμε,
 «Κι ἂν πέσωμε νὰ πέσωμε,
 «Μὲ τὸ σπαθί εἶστο χέρι
 «Καὶ πεθαμένοι ἀθάνατοι
 «Παιδιά θ' ἀναστηθοῦμε
 «Στῆς δόξας τὸ ἀθάνατο,
 «Αἰώνιο λημέρι!»

†

Τὰ παληκάρια κίνησαν...
 Στὸ πρῶτό τους τουφέκι,
 Τιμητικὴ παρέλασι
 Μᾶς ἔκαμαν οἱ ξένοι,
 Ἀκούσαμε ἀγγλογαλλικὸ
 Νὰ παίξῃ τουμπελέκι
 Καὶ εἶπαν «Κάτω τ' ἄρματα!»
 Οἱ Τουρκοπουλημένοι.

(**) Ἱστορικώτατον.

Αἶ, Ὄθων, Θεὸς σχωρέσοι σου!
 Μπροστὰ πὸ τὸ παλάτι
 Σὰν εἶδες ξένο νὰ περνᾷ
 Τῆς κατοχῆς φουσατό
 Κι ἐδάκρυτες, (***) ποῖος νὰ ἔλεγε
 Πῶς θάταν τὸ σπολλάτη
 Ἀντὶ τοῦ ζήτω νὰ σοῦ ποῦν
 Φοιχτὸ μιὰ μέρα «Κάτω;»
 ὦ! ἡ ζωὴ σου! τί ζωὴ!
 Τί μαῦρο μαῦρο δράμα!
 Σὲ συχωρᾶμε, βασιληᾶ
 Καὶ σὺ συχώρεσέ μας,
 Τῆς Μούσας τοῦ Παράσχου μας
 Σοῦ ἔπρεπε τὸ κλάμα,
 Ἀπὸ τὸ μνημά σου ζωὴ
 Καὶ θάρρος χάρισέ μας.

†

Μὰ ποῦ μὲ σέρνεις ἄπιστη
 Καὶ φεύτρα φαντασία;
 Ἄφησ' τὸν Ὄθωνα βαθειὰ
 Στὰ ξένα νὰ κοιμᾶται,
 Θὰ πέθαιν ἄλλη μιὰ φορὰ
 Ἀπὸ ἀπελπισία
 Ἄν εἶσθην Αὐλὴ τοῦ ἔβλεπε
 Ποιοὶ παίξουν σχοινοβάται
 Ἄν ἔβλεπε τὰ Ἰμτιγιαῆζ
 Στὸ στέμμα του ἀπάνω
 Καὶ τὸ σταυρό μας τεμενᾷ
 Νὰ κἀνῃ εἶστο Σουλτάνο,
 Ν' ἀκαρτερᾷ τὸ κέφι του
 Πότε θὰ τοῦ καπνίσῃ
 Στὰ στήθια του παράσημο
 Κι αὐτὸς νὰ τὸν κολλήσῃ.

(***) Ἱστορικώτατον.

ΑΝΔΡΙΑΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΘΩΝΑ

Γενναίαν κραυγὴν ἔρρηξεν ἐν τέκνον τοῦ λαοῦ, τσακίς τιμηθὲν καὶ ὑπερτιμηθὲν διὰ τῆς ψήφου του: Σ τ ῆ σ ω μ ε ν ἀ ν δ ρ ι ἄ ν τ α ε ἰ ς τ ὸ ν Ὀ θ ω ν α! Καὶ φαίνεται ὅτι ἡ κραυγὴ αὕτη εὗρεν ἡχώ εἰς πολλῶν μετανοούντων ἢ λησμονούντων τὰς καρδίας. Ἦδη μάλιστα λέγεται ὅτι ὠρίσθη καὶ ὡς τόπος ἀνεγέρσεως τοῦ ἀνδριάντος τούτου ἡ Πλατεία τῆς Τραπεζῆς, ἣτις θὰ μετονομασθῇ Ὀ θ ω ν ο ς Π λ α τ ε ἶ α καὶ ἐφ' ἧς θὰ στηθῇ ὁ ἀνδριάνς τοῦ Λουδοβίκου, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἔχωμεν, τὸν ἕνα παρὰ τὸν ἄλλον, πατέρα καὶ υἱόν. Ἔχει καλῶς. Ὁ ΡΑΜΠΑΓΑΣ δὲν συμμερίζεται κατ' ἀρχὴν καὶ ἕνεκα τῶν ἀρχῶν αὐτοῦ, τὴν γνώμην τῶν ταῦτα γνωμοδοτούντων, ἀλλ' ἂν ὁ λαὸς τὴν ἀσπασθῇ, ἔχει καλῶς. Λαὸς ὅλος μετανοῶν, εἶναι τι τόσον ἐπιβλητικόν! Λαὸς ὅλος; συχωρῶν εἶναι τι τόσφ μεγά καὶ ὀ-

ψηλόν! Ἄλλ' ὁ ΡΑΜΠΑΓΑΣ φρονεῖ ὅτι ἡ ἐκλογή τοῦ τόπου ἐφ' οὗ μελετᾶται νὰ στηθῇ ἀνδριάνς, οἷος ὁ τοῦ Ὄθωνος, εἶναι ὁλῶς ἀνεπιτυχής. Ὁ Ὄθων δὲν ἦτο ἔμπορος ἢ τραπεζῆς, καθὼς ἄλλος τις συνάδελφος ἢ ἐξάδελφός του, ὡς λέγονται μεταξὺ τῶν οἱ βασιλεῖς, διὰ νὰ τὸν στήσετε πρὸ τῆς Τραπεζῆς, αὐτὸν τὸν ἥκιστα ἀνθρώπον τοῦ χρήματος καὶ τοῦ συμφέροντος. Ἐπειτα διατὶ μόνον εἰς τὸν Ὄθωνα ἀνδριάνς; Διατὶ νὰ στήσετε αὐτὸν μόνον ἀνευ τῆς συντρόφου του, ἀνευ τῆς Ἀμαλίας του; Ἐν ἄγαλμα καὶ εἰς ἐκείνην τὴν ἀληθῆ βασιλισσαν, τὴν γυναῖκα ἣτις εἶχε νοῦν ἀνδρὸς καὶ καλαισθησίαν γυναικός, καὶ εἰς ἣν ὀφείλουσιν αἱ Ἀθηναὶ τὰ δένδρα τῶν. Καὶ νὰ στηθοῦν τὰ δύο ταῦτα ἀγάλματα ἐκεῖ ἐπὶ τῆς Πλατείας τῶν Ἀνακτόρων, διὰ ν' ἀντικρύζουσι τὸ παλάτι τῶν καὶ νὰ δίδουσι διὰ τῆς παρουσίας των, ἐν μέγα μάθημα.

Ραμπαγάς.

ΠΙΦ! ΠΑΦ!

ΟΔΟΣΤΡΩΣΙΑΣ ΤΡΑΓΕΛΑΦΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ. — 'Ο κ. Βαλσαμάκης, ὅστις προέτεινε τῷ κ. Δημάρχῳ τὴν στρώσιν τῶν ὁδῶν ἡμῶν διὰ σκληροτάτων λίθων, ἔφερον ἐκ 'Ρουμανίας ἀξιωματικὸν τινα τοῦ αὐστριακοῦ ἐπιτελείου, ὁ ὁποῖος θὰ ἐξετάσῃ τὰ χῶματα τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῶν περιχώρων καὶ θ' ἀποφανθῆ ἂν ἦναι δυνατὸν νὰ κατασκευασθῶσι πλίνθοι πρὸς στρώσιν τῶν ὁδῶν. Ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν θὰ βεβαιωθῆ ὅτι τὸ χῶμά μας εἶναι κατάλληλον θ' ἀρχίσῃ νὰ φορτώνῃ κάρρο κάρρο τὴν πρὸς πλινθοποίησιν σκόνην μας καὶ θὰ τὴν κατεβάζῃ εἰς τὸν Πειραιᾶ, ὁποῦθεν θὰ φορτώνεται εἰς ἀμυλοπλα καὶ θὰ στέλλεται εἰς ἐργοστάσιον ἐν Ρουμανίᾳ, ἵνα πλινθοποιῆται, ἐκεῖθεν δὲ θὰ φορτώνεται πάλιν μεταμορφωμένη εἰς τὸ **ο ὕ β λ α** διὰ τὸν Πειραιᾶ καὶ θ' ἀναβιβάζεται εἰς Ἀθήνας, ὑπὸ τὴν ρουμανικὴν αὐτὴν μορφήν, πρὸς ἐπίστρωσιν.

Μὰ τί χρειάζεται τόσο κόπος καὶ τόσο ἐξοδὸς; Ἄϊγα το **ο ὕ β λ α** ἔχομεν ἐδῶ, μεταξύ τῶν ψηφισάντων τὸν Φιλήμονα; Ἄϊγο το **ο ὕ β λ α** εἶναι οἱ πιστεύοντες ὅτι θὰ ἴδωμέν ποτε ἔργα παρ' ἀνδρὸς ἀεριοβατοῦντος καὶ ὄνειροπολοῦντος καλλωπισμοῦς πλατειῶν καὶ ἀνδριάντας, ἐνφ πνιγόμεθα εἰς τὸν κονιορτὸν, λειποθυμοῦμεν ἐκ τῆς δίψης καὶ δηλητηριαζόμεθα ἐκ τῶν βρωμερῶν ἀναθυμιάσεων ὅλης τῆς πόλεως;

Ἐν τούτοις ὁ ρηθεὶς αὐστριακὸς ἀξιωματικὸς ἐρευνήσας ἐπίεσθη ὅτι εἶδη τινὰ ἐκ τῶν περὶ τὰς Ἀθήνας χωμάτων δύνανται νὰ πλινθοποιηθῶσι καὶ ἔστειλεν ἀνὰ ἕνα σάκκον ἐξ αὐτῶν εἰς τὰ ἐν Ρουμανίᾳ ἐργοστάσια, ὅπως, ὡς δείγματα, κατασκευασθῶσι πλίνθοι, τεθισόμεναι ἐνταῦθα ὑπὸ δοκιμασίαν. Ἀποροῦμεν πῶς δὲν ἐστάλη καὶ καμμία ἐπιτροπὴ μαζὴ νὰ ἐπιθλέπῃ μὴπως μᾶς ἀλλάξουν τὸ χῶμα οἱ Ρουμάνοι.

Μὰ ἐχάθησαν, ἀδελφεὶ Φιλήμων, ἡ πέτραις ἀπ' ἐδῶ, καὶ γίνεται τόση **φ α ρ α ρ ί α** διὰ νὰ χρεωστῶμεν εἰς Αὐστριακούς καὶ εἰς Ρουμάνους τὰς πέτρας τῶν ὁδῶν ἡμῶν. Ἄλλη πάλι **π ε τ ρ ῆ ἄ σοο** αὐτῆ!

ΕΓΓΛΑΕΖΙΚΗ ΨΕΥΤΙΑ. — Ἡ πρό τινος **μ ο υ ς α φ ί ρ ι ς σ α** ἡμῶν κόμησα Galloway, ἡ ἀδελφὴ τοῦ πρωθυπουργοῦ τῆς Ἀγγλίας, ἐν τῷ ἐγκωμίῳ τὸ ὅποιον πλέκει εἰς τὴν Ἑλ ε υ θ ἔ ρ α ν Ἑ λ λ ά δ α, λέγει μεταξύ ἄλλων, τὰ ἑξῆς:

Ἄπρὸ πέντε καὶ εἴκοσιν ἐτῶν αἱ Ἀθηναῖαι ἦσαν κακῶς ἐκτισμένη κώμη μεθ' ἑπτακισχιλίων κατοίκων (εἰς τὰ 62 δηλαδὴ φαντασθῆτε τί ψευτιά! νῦν δ' εἶναι καλῶς ἐκτισμένη πόλις ἀφ θ ο ν ο ὕ σ α **ΑΡΙΣΤΩΝ ΥΔΑΤΩΝ (!!!)** καὶ ἀριθμοῦσα πληθυσμὸν 100,000 ψυχῶν.)

Ἡ περὶ ἀφθονίας τῶν ὑδάτων ἡμῶν πληροφορία τῆς ἀξιοτιμῆ

κομῆσσης ἤκιστα μετέχει ἀγγλικῆς ἀκριβείας, ἀλλὰ, φαίνεται, εἰς τὰ μέγαρα ὅπου ἐξενίζετο πάντοτε ὑπῆρχεν ἄφθονον τὸ νερὸ, ἐνφ διὰ τὰ μάθη τὴν ἀλήθειαν ἔπρεπε νὰ ἐξετάσῃ τί γίνεται εἰς τὰς βρύσεις τοῦ λαοῦ. Ἡ δὲ περὶ ποιότητος τοῦ ὕδατος ἐσφαλεμένη κρίσις αὐτῆς δι' ἧς τὸ ἀνατιβάζει εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ **ἀ ρ ί σ τ ο υ**, ἐπὶ τὸ πινδαρικώτερον, ὀφείλεται ἴτως εἰς τὸ ὅτι ἀπὸ τὰ πολλὰ γεύματα ὅπου προσεκαλεῖτο δὲν ἔλαβε καιρὸν νὰ βάλῃ ἐστὸ στόμα τῆς νεροῦ.

Υ. Γ. Ἡ λαῖδη τὰ ἔγραφεν αὐτὰ ἐν καιρῷ χειμῶνος.

Ο ΤΥΠΟΣ ΚΑΙ Ο κ. ΔΗΜΑΡΧΟΣ. — Τοῦ ἔχει ριχθῆ δυνατὰ ὁ τύπος ὄλος σχεδόν τοῦ κ. Δημάρχου διὰ τὴν οἰκτράν τῶν ὁδῶν τῆς πόλεως κατάστασιν, διὰ τὰς **Σαχάρας** τοῦ κονιορτοῦ αὐτῶν, διὰ τὴν ἔλλειψιν ἐπαρκοῦς καὶ εὐσυνειδήτου καταδρέματος, τοῦ νῦν γελοίου ραντίσματος τινῶν ἐπιτρέποντος νὰ βαδίζῃ ἐπὶ τοῦ ραντισθέντος ἐδάφους καὶ νὰ πνίγεται εἰς τὸν ἐκ τῶν ἐγκαρσίων καὶ ἀυχηρῶν ὁδῶν κονιορτὸν κτλ. κτλ. Μία δὲ τῶν ἐφημερίδων συμβουλεύει τὴν διὰ θαλασσοῦ ὕδατος κατάδρεξιν. Τὴν γνώμην ταύτην συμμεριζόμενος ὁ **ΡΑΜΠΑΓΑΣ** προτείνει νὰ μετακληθῆ ἐνταῦθα τηλεγραφικῶς ὁ μέγας ἡμῶν θαλασσοποιὸς τῆς ξηρᾶς κ. **Δαμασκηνός** ἐκ τοῦ Βορείου Πόλου, ὅπου τὰς διατριβάς ποιεῖται καὶ ν' ἀνατεθῆ εἰς αὐτὸν τὸ τοιοῦτο εἶδος κατάδρεγμα. Αὐτὸς εἶναι ἱκανὸς νὰ μᾶς ἔχῃ τόσῳ θαλασσοβρεμένους τοὺς δρόμους, ὥστε καὶ ψάρι νὰ ψαρευόμε.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ. — Συγχαιρομεν τοὺς ἐνόρκους οἵτινες ἀπέλυσαν τὴν ἡρώϊδα τοῦ ἐν Κόθνηφ ἐρωτικοῦ καὶ σαικιηρείου δράματος κ. **Καλὴν Βλαστήρην.** Ἡ κοινὴ γνώμη ἰκανοποιήθη πληρέστατα. Οἱ δικασταὶ ἐδίκασαν, ὡς εἶχε δικάσει ὄλος ὁ λαὸς καὶ ἐδόθη ἄπαξ ἔτι ἐν μάθημα εἰς τοὺς παρβονοπίαις ἐραστάς.

ΤΙ Θ' ΑΦΙΝΕΝ ΑΠΟΧΩΡΩΝ. — Ἐὰν ἀπεφάσιζε σήμερον ὁ κ. Φιλήμων ν' ἀποχωρήσῃ τῆς ἐξουσίας, οὐδὲν ἄλλο θ' ἄφινεν ὡς ἔγνωσ τῆς ἐργασίας αὐτοῦ μετὰ τὴν ἀποχώρησιν του εἰμὴ ἐν **ἀ π ο χ ω ρ η τ ῆ ρ ι ο ν**, ἐκεῖνο τὸ πολυθρόλυτον τῆς Βουλῆς.

ΜΙΑ ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΣ. — Οὐδεὶς θὰ ὑπόπτευεν, ἐὰν δὲν τὸ ἐφανέρονεν ὁ **ΡΑΜΠΑΓΑΣ**, ὅτι εἰς τὸ πρὸς τὴν πλατείαν τοῦ Συναγματοῦ διφθεῖς **Ξ ε ν ο δ ο χ ε ι ο ν τ ῶ ν Ἀ θ ῆ ν ῶ ν**, δύναται τις νὰ γευματίσῃ, μεταφερόμενος εἰς ἐξοχὴν, ἐνφ μῆνι εἰς τὰς Ἀθήνας τῶν Ἀ θ ῆ ν ῶ ν καὶ μεταρσιούμενος εἰς τὰ οὐράνια, ἐνφ στηρίζει τοὺς πόδας του ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ δμως τὰ θαύματα ταῦτα ἐπιτελεῖ ἡ μαγευτικὴ **τ α ῤ ῥ ἄ τ σ α** τοῦ Ξενοδοχείου τούτου. Ἄμα εἰσελ-

ΤΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ ΤΩΝ ΧΑΡΕΜΙΩΝ

*Η

ΑΙ ΝΥΚΤΕΣ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

I

Η ΣΤΕΡΝΑ ΜΕ ΤΑ ΡΟΥΜΠΙΝΙΑ

ἐκ τοῦ γαλλικοῦ.

κατὰ μετάφρασιν **ΚΛΕΑΝΘΟΥΣ Ν. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ**

- Βεβαίως δὲν ἦλθεν εἰς τοιαύτην κατάστασιν περιπατῶν εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως.
- Δὲν εἶναι πιθανόν, ἀλλὰ...
- Προφανῶς θὰ ἦτο εἰς ὑπόγειον ἐκδρομὴν.
- Ἡ θὰ εἶχε διατρέξῃ δάσῃ.
- Εἰς τὰ δάση θὰ ἐσχίζοντο τὰ φορέματά του· δὲν θὰ ἐλερώνετο μὲ χῶμα καὶ μὲ λάσπη.
- Σωστό.
- Ἐκτὸς τούτου, οἱ καϊκτοῦδές μας θὰ τὸν ἐπίασαν τὴν ἰδιάν στιγμὴν καθ' ἣν ἐπέστρεφεν ἐκ τῆς ἐκδρομῆς αὐτοῦ

εἰς τὰ ὑπόγεια βᾶθη. Δὲν ἦτο ἡμέρα ὅτε τὸν παρετήρησαν. Εἶναι δὲ Τοῦρκος, καὶ ξεύρεις πολὺ καλά ὅτι οἱ Τοῦρκοι ἀργοὺν δὲ ξυπνήσουν τὸ πρῶτ' αὐτὸς βέβαια δὲν θὰ εἶχε κοιμηθῆ.

— Ὑποστηρίζω τὸ ἐναντίον, ἀρχηγέ· ἀλλὰ δὲν πιστεύω ὅτι ἐκ τοῦ γεγονότος τούτου πρέπει νὰ συμπεράνωμεν ὅτι ὁ ἀχρεῖος αὐτὸς ἐπέστρεφεν ἐκ τῆς δεξαμενῆς. Οἱ Τοῦρκοι εἶναι ὀκνηροὶ καὶ πολὺ ὀλίγον τοὺς μέλει διὰ τ' ἀρχαῖα ὑδραγωγεία καὶ τὰς δεξαμενάς.

— Ὅμιλεῖς περὶ τῶν Ὄσμανλίδων ἐν γενέει καὶ ἔχεις δίκαιον, ἀλλ' αὐτὸς ὁ κατεργάρης δὲν ἁμοιάζει τοὺς ἄλλους ὁμοεργήσκους του.

— Ἀλήθεια, ἐλησμόνησα ὅτι τὸν γνωρίζετε. Ὄταν οἱ καϊκτοῦδες εἶπαν τ' ὄνομά του, ἐξεφωνήσατε.

— Διότι δι' ἐμὲ τὸ ὄνομα τοῦτο ἐσήμαινε πολὺ. Ὁ Μουράτ αὐτὸς εἶναι ὁ μονογενὴς υἱὸς ἐνὸς κάποιου **Μαχμούτ Βῆν**, ὁ ὁποῖος ἄλλοτε ἐθεωρεῖτο ὡς ἐκχώσας τὸν ὑπὸ Κωνσταντίνου τοῦ Δραγάτη ταφέντα ὀλίγον πρὸ τῆς ἀλώσεως θησαυρόν.

— Αὐτὰ εἶναι παραμύθητα τῆς Χαλιμάς. Ὁ θησαυρὸς δὲν ὑπῆρξε ποτέ.

— Βεβαίονεις πρᾶγμα ποῦ δὲν ἤξεύρεις. Ἡ ἰδική μου πεποιθήσις εἶναι ὅτι ὁ θησαυρὸς ὑπάρχει καὶ ὅτι μάλιστα ὁ **Μαχμούτ Βῆς** ἀνεκάλυψε μέρος αὐτοῦ. Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς, ὁ ὁποῖος ἦτον ἀπλοῦς **μπιμπασης**, χωρὶς παρᾶ, καθὼς ὅλοι οἱ

ήγχε εις αυτό διά να φάγητε, ζητήσατε να σάς οδηγήσουν εις αυτήν και θα ιδήτε θροσιά, θα ιδήτε πανόραμα, θα ιδήτε δένδρα γύρω σας, ως διά μαγείας, χωρίς να βλέπετε πού είναι φυτρωμένα. Κήπος ενάριος σάς γοητεύει. "Επειτα, τί φαγητόν, τί περιποιήσεις! "Εκενός ο Κωστής είναι θεός πανταχού παρών. Τά διευθύνει όλα περίφημα. Καί πολύ ώρατων εβλον οικογενειακών εκεί τρώγει. "Ολοι δέ παρατείνουν την νύκτα τὸ γεῦμα των ἐκεῖ ἀπολαύοντες ἐν μακαριότητι τῶν πάντων. "Αποροῦμεν πῶς δὲν τὸ πῆρ' ἀκόμη μυρωδιά ὁ τῆς 'Α κ ρ ο π ὀ λ ε ω ς Δούκουλλος Μαυρογένης.

ΕΙΣ ΑΝΕΨΙΟΣ ΤΟΥ ΘΕΙΟΥ ΤΟΥ. — Αὔριον θά μᾶς ἐκπλήξῃ, μὲ τὰς ταχυδακτυλουργικὰς αὐτοῦ παραστάσεις, ὁ ἀνεψιὸς τοῦ ΒΟ-ΣΚΟΥ, ὁ κοσμογυρισμένος καὶ κοσμοξάκουσμένος Φ ρ α γ κ ι τ σ κ ο ς Σ ο ὄ λ τ ς, εἰς τὸ σθέατρον τῆς Ὀμοιοία. Αὐτοῦ καὶ ὁ πατέρας του κ' ἡ μάνα του ἀκόμη ἦσαν ταχυδακτυλουργοί! Φαντασθῆτε πόσῃ ταχυδακτυλουργίᾳ ἐκληρονομήσῃ!

ΑΛΛΗ ΚΙΒΩΤΟΣ ΤΟΥ ΝΩΕ εἶναι αὐτὸ τὸ θηριοδαστήριον καὶ ἱπποδρόμιον τῶν κ. κ. Μποῦν καὶ Γκρέγκορ! Κιβωτὸς ἡ ὅποια ἤρξιεν ἀπὸ χθὲς νὰ πλῆθ' ὑπὸ τὸν κατακλυσμὸν τοῦ πλήθους. Θαύματα! Θαύματα! Τρελλαίνεται κόσμος!

ΜΕΤΑΞΥ ΜΑΣ

Ὁ κύκλος τῶν ἐπιστημόνων προσεκτιήσατο ἀπὸ τῆς χθὲς ἄριστα κατηρτισμένον καὶ νεαρώτατον συνάδελφον τὸν κ. Νικόλαον Ἀρσένην ἐν τῇ φιλοσοφικῇ Σχολῇ ἀνακηρυχθέντα διδάκτορα, κατόπιν λαμπρῶν ἐξετάσεων. Ἀπὸ καρδίας συγχαίρομεν τὸν ἀγαπητὸν νέον, εὐχόμενοι, ὅπως τάχιστα ἀκούσωμεν καὶ διδάκτορα τῆς Νομικῆς τὸν κάλλιστον αὐτὸν ἀδελφὸν καὶ ἡμέτερον φίλον ἐκδότην τῆς ἀγαπητῆς Ἀποικίλης Στοῦς.

Ἀ πο ρ ο ὤ ν τ ι. — Ὑπάρχει Σεμιτέλος καὶ Σεμιτέλος. Ὁ ἡμέτερος δὲν εἶναι ὁ τοῦ Σουρή καὶ τὰ κατ' αὐτὸν δὲν εἶνε κωμικά, ἀλλὰ τραγικά. Ἐπιφυσασσόμεθα.

Τ ο τ ς ἀ ν α γ ν ὼ σ τ α ς — Πολλῆς ὕλης ἔξ ω σ ι ν μ ᾶ ς ἔκαμε σήμερον ὁ "Ο θ ω ν.

Κύριον Χ Γ. Νέον Φάληρον. — Ἐὰν δὲν ἐπιστρέψῃς τὸν λωποδυστήντα παρᾶν, θά τὸ μετανοήσῃς.

τοῦρκοι ἀξίωματικοί, ἔγεινεν αἴφνης πλούσιος πρὸ εἴκοσι ἐτῶν, καὶ βεβαίως δὲν ἀπέκτησε περιουσίαν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Σουλτάνου.

— Ἀπέθανε, εἶπατε!

— Ναί, τοῦλάχιστον ἔγεινεν ἄφαντος, καὶ ἡ γυναίκα του ἀνήγγειλεν ὅτι δὲν ἦτο πλέον εἰς τὸν κόσμον, ἀλλὰ ποτὲ δὲν ἔγεινε γνωστὸν πῶς ἐτελεύτησε.

— Τέλος, ὁ υἱὸς του τὸν ἐκληρονόμησε, καὶ δὲν ἔχει πλέον ἀνάγκη νὰ κυνηγᾷ θησαυρούς.

— Εἰς αὐτὸ ἀπατάσαι. Ὁ υἱὸς του δὲν εἶναι πολὺ πλούσιος, καὶ ἡ καθαρωτέρα κληρονομία τὴν ὅποιαν τῷ ἀφῆκεν ὁ πατήρ του εἶναι πιθανῶς ἡ γνώσις τοῦ μυστικοῦ τούτου. Στοιχηματίζω ὅτι ὁ Μουράτ ἐφέντης περνᾷ τὴν ζωὴν του σκάπτων τὸ ἔδαφος τῆς Σταμπούλ.

— Μὲ συγχωρεῖτε, ἀρχηγέ, δὲν σὰς ἀντιλέγω, ἀλλὰ μὲ φαίνεται ὅτι ἂν ἤξεύρη πού εἶναι θαμμένοι οἱ θησαυροὶ τῶν αὐτοκρατόρων μας, δὲν ἔχει πλέον ἀνάγκη νὰ σκαλιζῇ.

— Δὲν ἤξεύρει ὅτι ἤξευρεν ὁ Μαχμούτ βέης καὶ ὁ Μαχμούτ Βέης μόνον ἐλάχιστα μόρια ἀπέσπασεν ἐκ τοῦ ἀμετρήτου θησαυροῦ. Ἦτο εἰς δρόμον καλόν, ἀλλὰ ποτὲ δὲν ἔφθασεν εἰς τὸ τέρμα. Ὁ υἱὸς ἐξακολουθεῖ τὸ ἔργον τοῦ πατρὸς, αὐτὸ εἶναι φανερόν. Ἐρευνᾷ τὰ ἐρείπια καὶ τὰ ὑδραγωγεία, τὰς στέρνas, παντοῦ τέλος ὅπου εἶναι δυνατόν νὰ ὑπάρχῃ ἡ κρύπτη, καὶ ἐρευνῶν εἰσῆλθε τυχαίως εἰς τὴν κεντρικὴν ἡμῶν ἀποθήκην.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΔΕΜΑΘΑΝ

— *Ξυλοφορτωθέντα ἀπὸ τὴν ἀνδρογυναίκα Ζούκαινα.* —

I.

Πολλαῖς φοραῖς σοῦ ἔμετρῃσαν τῆς πλάταις, τὰ πλευρά σου,
Πολλαῖς φοραῖς σοῦ σπάσανε, ἔστο ξύλο, τὸ κεφάλι
Κι' ἀνδρίκιο ξύλο ἔχόρτασες, μὰ τώρα. συφορά σου! ...
Μηδὲ νὰ ἦσουν Ἡρακλῆς, στῆς ἐβρεζ' ἢ Ὀμφάλῃ.

(Bis!) — **ΕΙΣ ΤΟΝ ΙΔΙΟΝ** — (Bis!)

Τόσο πολὺ στὸν ἀρχηγὸ τοῦ κόμματος κολλιέται
Γιὰ τὸν Τρικούπη ἔδω κι' ἐκεῖ τόσο πολὺ χαλιέσαι,
Ὅστε καὶ ὅσο ξύλο τρῶς γι' αὐτόν, μπορεῖς εὐθὺς
Πρὸς τόσα φράγκα τῇ ξυλιά νὰ ἐνταλματωθῆς.

(Bis!) (Bis!) — **ΕΙΣ ΤΟΝ ΙΔΙΟΝ** — (Bis!) (Bis!)

Ὅσαις κι' ἂν πέφτουνε ξυλιαῖς, Δεμάθα, δεῖχνε ζῆλο
Ἐστὸν Τρικούποπαράδεισο φυτρώνει καὶ τὸ ξύλο!

(Bis!) (Bis!) (Bis!) — **ΕΙΣ ΤΟΝ ΙΔΙΟΝ** — (Bis!) (Bis!) (Bis!)

Βάστα, Δεμάθα μ' ἂν τῆς τρῶς κι' ἀπὸ γυναῖκ' ἀκόμα,
Κολλᾷ ἔστὸν πόνο σου χουσᾷ μπλαστρώματα τὸ κόμμα.

ἘΣΤΗ ΖΟΥΚΑΙΝΑ

Ἀνδρογυναίκα Ζούκαινα, μὲ θάμβος σὲ κυττάζω,
Τὸ σθένος σου, τὴν ρώμην σου, τὴν τόλμην σου θαυμάζω,
Ναί, ἔτσι νὰ μὲ ἔδῃς νεκρὸ, ἐπάνω σὲ μιὰ ψάθα
Δὲ νοιώθω πῶς κατῶρθωσες νὰ δείρῃς τὸ Δεμάθα.
Αὐτὸς τοῦ ξύλου, Ζούκαινα, ἢ βρῆκε τὸ βοτάνι
Ἦ ἀπ' τὸ ξύλο πῶφαγε τὸ ξύλο δὲν τὸν πιάνει!

ΕΙΣ ΤΟΝ ΙΔΙΟΝ

Ντὰ κάπο, κατὰ γερικὴν ἀναζήτησιν.
Ἐστὸν Τύρναβο, ἔστὴ Λάρισσα, ἔστα Τρίκαλα, ἔστο Βόλο
Παντοῦ παλιάτσου ἔπαιζες ξυλοδαρμένου ρόλο.

ΦΙΝΑΛΕ

Ὁ Δεμάθας ἀπαντῶν.

Κανένα σὰν κι' ἐμένανε ἔχ' ὁ Τρικούπης φίλο;
Σέρνω ἀπάνω μου γι' αὐτόν ἐγώ, τιμὸ ξύλο!

— Δὲν ἀρνοῦμαι ὅτι ἡ ὑπόθεσις εἶναι πιθανή, εἶπεν ὁ Χαριτίδης κλονισθεὶς ἐκ τῆς λογικῆς τῶν ἐπιχειρημάτων τοῦ Παπάζογλου, μολονότι δὲν ἔχω πολλὴν διάθεσιν νὰ πιστεύσω τὰ περὶ τῆς πτώσεως τῆς ἐνδόξου ἡμῶν αὐτοκρατορίας παραμύθια. Μοὶ φαίνεται μάλιστα πιθανὸν ὅτι οἱ στρατιῶται Μωάμεθ τοῦ Β' τίποτε δὲν ἄφησαν νὰ πάρῃ κι' ἄλλος οὔτε κατὰ γῆν οὔτε κατὰ θάλασσαν. Ἄλλ' ὅπωςδήποτε ἂν αὐτὸς ὁ διαβολοεφέντης εἰσεχώρησε πράγματι μέχρι τοῦ ἰδικοῦ μας θησαυροῦ, μπορεῖ νὰ μᾶς προξενήσῃ τεραστίαν βλάβην, μπορεῖ καὶ νὰ μᾶς καταστρέψῃ ἀκόμη, καὶ ἐννοεῖτε βέβαια, καθὼς ἐγώ, ὅτι πρέπει ἀντὶ πάσης θυσίας νὰ τὸν ἐμποδίσωμεν νὰ κλέψῃ καὶ πρὸ πάντων νὰ ὀμιλήσῃ.

— Νομίζω ὅτι πρέπει νὰ τὸν *ξεπαστρέψωμ'* αὐτὸν ἀπῆν-
τησε ψυχρῶς ὁ Παπάζογλος.

— Πολὺ εὐκόλον. Ἀπὸ τ' ἀπόψε μπορῶ νὰ δώσω διαταγὴ
νὰ τὸν *στειλοῦν*.

— Ὅχι ἀπόψε. Θέλω πρῶτον νὰ βεβαιωθῇ ἂν δὲν ἠπατή-
θησαν οἱ καϊκτοῆδες, καὶ ὅτι ὁ φανὸς ἦτο πράγματι εἰς τοῦ
Μουράτ.

— Ἀφήσατε σ' ἐμένα τὴ φροντίδα κι' ἐννοια σας. Ἐχω
τὸ μέσον νὰ μάθω τὴν ἀλήθεια, ἀλλ' ἀφοῦ τὴν μάθω πῶς νὰ
ἐνεργήσω;

(Ἐκολουθεῖ)